ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਬਨਾਮ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਤਿਰੁਮਾਲਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਸ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2023 ਦਾ 1628)

ਅਕਤੂਬਰ 20, 2023

[ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ ਅਤੇ ਅਰਾਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ:

ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ) ਐਕਟ, 2016, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੁਨਰ-ਕ੍ਰਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ (ਜੀਐਸਟੀ) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਤੇਲੰਗਾਨਾ, ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ (ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ) ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ:

ਆਯੋਜਤ: ਜੀਐਸਟੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨਾ ਤਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 246-ਏ ਦੁਆਰਾ, ਸੋਧ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ: (ਏ) ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; (ਬੀ) ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ; (c) ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। [ਪਰਾ 8]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 - s.19 - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਤਿੰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ, ਭਾਵ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ (ਕੇਂਦਰੀ

ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵੇਂ) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਤੀਜਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਬਚਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 246A, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਵਧੀ(ਆਂ) ਲਈ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪਰਾ 73, 116]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ:

ਆਯੋਜਤ: ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਐਕਟ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਉੱਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸੇ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ - ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 77]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 - s.19 - ਕੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ s.19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ:

ਹੋਲਡ: ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਧਾਰਾ 246A ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ (ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 143 (3)) "ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ" - ਇਹ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾਬੱਧ ਹੈ (ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਸਾਲ, ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਜੀਐਸਟੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ) - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਅਤੇ ਸੂਚੀ II (ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ) ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ,

ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 246A ਦੋਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਜਾਂ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। [ਪਾਰਾ 97 ਅਤੇ 116]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 - ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ ਤੋਂ ਪਰਖੀ ਗਈ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 17.6.2016 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25.05.2017 ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸਨੂੰ 01.07.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਤ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਵੈਟ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ (17.06.2017) ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ।

ਸੋਧ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ਼ ਨੂੰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਰਾਜ GST ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ GST ਐਕਟ (01.07.2017 ਨੂੰ) ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 19 ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ

ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਐਂਟਰੀ (ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54) ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਾ 102, 105]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 - ਗੁਜਰਾਤ ਐਕਟ:

ਆਯੋਜਤ: ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਗੁਜਰਾਤ ਬੈਚ ਵਿੱਚ, 06.04.2018 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ, ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2018 ਦੁਆਰਾ, 01.04.2006 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ s.84A ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2003 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ, "ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਫੋਰਮ ਨੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਉੱਚ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕੇ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 01.07.2017 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੋ ਕਿ 2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 01.07.2017 ਨੂੰ GST ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਵਰੀ 2018 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਧਾਰਾ 246ਏ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। 01.07.2017 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 16, 113, 116]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਬੇਕਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਪਚਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹੀ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ - ਅਰਥਾਤ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 09.07.2019 - ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲਾਅ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੈਟ

ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 01.07.2017 ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ GST ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 15, 115]

ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜਨਪਦ ਸਭਾ [1962] ਸਪਲਾਈ. (3) SCR 70; ਕੇਸ਼ਵਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ [1973] ਸਪਲਾਈ 1 SCR 1; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [2017] 5 SCR 160 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਸਿੰਥੇਟਿਕਸ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ [1989] Supp (1) SCR 623; ਵਿਪੁਲਭਾਈ ਐਮ. ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਮਿਲਕ ਐਮਕੇਟੀਜੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ [2015] (3) ਐਸਸੀਆਰ 997; ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ [2010] 6 SCR 29; ਬਿਮੋਲੰਗਸ਼ੂ ਰਾਏ (ਮ੍ਰਿਤਕ) L.Rs ਦੁਆਰਾ. ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [2017] 13 SCR 301; ਏ. ਹਾਜੀ ਅਬਦੁਲ ਸ਼ਕੂਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ [1964] 8 ਐਸਸੀਆਰ 217; ਜਯਾ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਆਰਐਸ 2023 SCC ਔਨਲਾਈਨ SC 813; ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ [1976] 1 SCR 552; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੋਹਿਤ ਮਿਨਰਲ ਪ੍ਰਾ. Ltd [2018] 13 SCR 139 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਟੀ.ਐਨ. ਕਲਿਆਣਾ ਮੰਡਪਮ ਅਸ. ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ [2004] ਸਪਲਾਈ 1 SCR 169; ਗੌਡਫਰੇ ਫਿਲਿਪਸ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਦਾ ਰਾਜ [2005] 1 SCR 732; ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ ਬਨਾਮ UOI [1982] 2 SCR 272; **ਆਰ.ਕੇ. ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ [1982] 1 SCR 947; **ਫਿਊਚਰਸਟ ਡੇ ਲਾਸਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਿੰਦਲ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ [2001] 3 SCR 479; UOI ਅਤੇ Anr. ਬਨਾਮ. ਮੋਹਿਤ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ [2022] 9 SCR 300; ਅਨੰਤ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [1975] - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

3 SCR 220; ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਡੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਕਲੈਕਟਰ (ਰੋਕਥਾਮ), ਬੰਬਈ [1988] ਸਪਲਾਈ (2) ਐਸਸੀਆਰ 434; **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [2000] Supp 3 SCR 185; **ਤਿਰੁਮਾਲੀ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ [2011] 4 SCR 838; **ਨੀਨਾ ਅਨੇਜਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਲਿਮਿਟੇਡ [2021] 15 SCR 96; ਮੈਸਰਜ਼ ਵੈਸਟ ਰਾਮਨਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ [1963] 2 ਐਸਸੀਆਰ 747; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੰਗੀਲਾਲ ਪਿੰਡਵਾਲ [1996] Supp (3) SCR 98; ਮਫਤਲਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ [1996] ਸਪਲਾਈ. (10) SCR 585; ਗੁਜਰਾਤ

ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [2017] 13 SCR 25; ਸੁੰਦਰਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਦਿਵਾਸੀ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [2013] 6 SCR 420; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਫੁੱਟਸਟੈਪਸ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ [2021] 15 SCR 169; ਆਰ. ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ [1964] 6 SCR 867; ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਵੀ. ਨਰਸਿਮਹਨ [1976] 1 SCR 6; ਆਰ.ਕੇ. ਗਰਗ ਆਦਿ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ. [1982] 1 SCR 947; ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [2017] 16 SCC 28; ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਰੋਚ ਬੋਰੋ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ [1970] 1 SCR 388; ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਮਸ਼ੀਨ ਟੂਲਸ ਲਿਮਿਟੇਡ [1975] ਸਪਲਾਈ (1) SCR 394; ਉਜਾਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ [1988] Supp 3 SCR 770; ਅੰਸ਼ੁਲ ਇਮਪੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ STA ਨੰਬਰ 2/2018; ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਸ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2021 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ST.) ਨੰਬਰ 11589, ਅਤੇ 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 13754); ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੇਲਸਪਨ ਗੁਜਰਾਤ ਸਟੈਹਲ ਰੋਹਰਨ ਲਿਮਿਟੇਡ [2014] 71 VST 550 (Guj); ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ** [2018] 58 GSTR 366 (Guj); ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਇਲਸੀਮਾ ਅਲਕਲੀਜ਼ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ। 2007 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਏਪੀ 1158 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਚੌਥਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਾਲੀਅਮ 3, ਪੰਨਾ 3119; ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥ ਅਈਅਰ ਦਾ ਐਡਵਾਂਸ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ ਪੰਨਾ 271 'ਤੇ ਵਾਲੀਅਮ I - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2023 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1628

2021 ਦੇ WP ਨੰਬਰ 5010 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 03.08.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 2502-2513, 2644-2686, 2732, 2733, 1654, 1683, 1662, 1663, 1629, 1658, 1630, 1653, 1655, 16561,1667,1661,1661, 664, 1660, 1682, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1659, 2690, 1670, 1673, 1671, 1674, 1675, 1677, 2687, 2688, 2689 ਦੇ 2023;

SLP (C) ਨੰਬਰ 7776, 13543-13545, 13529-13530, 13523-13526, 13547-13559, 13562-13574, 13561, 13539-13535, 13535, 13520 2023 ਦੇ 34-13537;

ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 2433, 2436, 2437-2443, 2730, 2731, 1645, 1649, 1643, 1636, 1652, 1679, 1637, 1632, 1651, 1643, 1643, 1638, 1678, 1631, 1681, 2023 ਦੇ 1641, 1640, 1680, 1639, 1646, 1635, 1642, ਅਤੇ 1650।

ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ:

ਵਿਕਰਮ ਨਨਕਾਣੀ, ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ, ਸ੍ਰ. ਸਲਾਹ; ਬੀ.ਐਸ. ਪ੍ਰਸਾਦ A.G./Sr. ਐਡਵ.; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਝਾਅ, ਅਰਨਬ ਰਾਏ, ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ ਚੌਧਰੀ, ਕੁ. ਅਰਚਨਾ ਪਾਠਕ ਦਵੇ, ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ, ਕੁ. ਦੀਪਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ, ਸ. ਮੰਜੂ ਜੇਟਲੀ, ਵਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅੰਕੁਰ ਜੈਨ, ਪ੍ਰਬਲੀਨ ਸਿੰਘ ਅਬਰੋਲ, ਸੰਚਿਤ ਜੈਨ, ਅਨਿਰੁਧ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਵਤ, ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਵਧੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਮੰਜੂ ਜੇਟਲੀ, ਦਿਗੰਤ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੋਮਨਾਦਰੀ ਗੌਡ ਕਟਮ, ਰਾਹੁਲ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸਿਰਾਜੁਦੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ:

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ.; ਐਸ. ਦਵਾਰਕਾਨਾਥ, ਸੌਰਭ ਸੋਪਾਰਕਰ, ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਸ. ਗਣੇਸ਼, ਜੈ ਸਵਲਾ, ਦਾਮਾ ਸ਼ੇਸ਼ਾਦਰੀ ਨਾਇਡੂ, ਸ੍ਰ. ਸਲਾਹ; ਸਮੀਰ ਜੈਨ, ਸ. ਅਨੂ ਸੂਰਾ, ਸੋਇਬ ਕੁਰੈਸ਼ੀ, ਕੇ.ਕੇ. ਮਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਟੀ.ਅਰਚਨਾ, ਰਾਜੀਵ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਨੈ ਰਾਜਪੂਤ, ਕੇ.ਆਰ. ਸ਼ਸ਼ੀਪ੍ਰਭੂ, ਉਚਿਤ ਸ਼ੇਠ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਾ ਏ.ਐਸ., ਪ੍ਰਖਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਰੌਬਿਨ ਰਤਨਾਕਰ ਡੇਵਿਡ, ਆਰ. ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ, ਸਿਧਾਰਥ ਬਾਵਾ, ਅਨੁਜ ਗਰਗ, ਮੋਹਿਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਯੰਕ ਕਸ਼ੀਰਸਾਗਰ, ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਪੋਤਰਾਜੂ, ਮਿਸ. ਅਦਿਤੀ ਅਨਿਲ ਦਾਨੀ, ਰਜਤ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਆਯੂਸ਼, ਕੁ. ਸਿਮਰਨ ਗੁਪਤਾ, ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਝਾਅ, ਡਾ. ਐਮ.ਵੀ.ਕੇ. ਮੂਰਤੀ, ਐਮ.ਵੀ.ਜੇ.ਕੇ. ਕੁਮਾਰ, ਐਮ. ਕੁਮਾਰ, ਹਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਰਥ, ਮੋਹਨ ਰਾਜ ਏ, ਹਰੀਹਰਨ, ਮਿਸ. ਚਾਰੁਲਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਯਾਦਵ, ਡੀ.ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ, ਏ.ਵੀ.ਐਸ. ਰਾਜੂ, ਆਰ. ਰਵੀ, ਸਦਾਮ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜਾ ਯਾਦਵ, ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ ਅੰਬਾਜੀ, ਸੋਮਨਾਥ ਪਧਾਨ, ਸੁਜੀਤ ਘੋਸ਼, ਮ੍ਰਿਦੁਲ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼ੁਭ ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਮਿਸ. ਮੰਨਤ ਵੜੈਚ, ਅਨਿਰੁਧ ਜੋਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਰੰਗ ਬੀ.ਵਰਮਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਨਮਨ ਟੰਡਨ, ਸਮਰਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਸਨਜੀਤ ਮੋਹਪਾਤਰਾ, ਆਦਿਤਿਆ ਰਾਠੌਰ, ਆਦਿਤਿਆ ਅਨਿਰੁਧ ਪਾਂਡੇ, ਭਰਤ ਬਾਗਲਾ, ਸੌਰਵ ਸਿੰਘ, ਆਦਿਤਿਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ. ਬੇਲਾ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ।

ਵੀ. ਸੇਸ਼ਾਗਿਰੀ, ਬਿਕਰਮ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਆਰ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਰੁਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਕੁ. ਪੰਖੁਰੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਨੀਲਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਰਾਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਕੁਮਾਰ ਵਿਸ਼ਾਲਕਸ਼, ਉਦਿਤ ਜੈਨ, ਅਰਿਹੰਤ ਤਾਟਰ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਵਿਕਾਸ, ਕੁ. ਤਾਤੀਨੀ ਬਾਸੂ, ਮਿਸ. ਨਿਤਿਪ੍ਰਿਆ ਕਾਰ, ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ, ਬਾਈਰਾਪਨੇਨੀ ਸੁਯੋਧਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਮਿਸ. ਨੀਤੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਨਿਤਿਨ ਪਾਲ, ਸ਼ਿਵਮ ਪਾਂਡੇ, ਯੇਲਾਮਾਨਚਿਲੀ ਸ਼ਿਵਾ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰੁਦਰਜੀਤ ਘੋਸ਼, ਤੁਸ਼ਾਰ ਅਰੋੜਾ, ਤਰੁਣ ਗੁਪਤਾ, ਈਸ਼ਾਨ ਜਾਰਜ, ਮਿਸ. ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਤੁਸ਼ੀਰ, ਮੈ. ਸ਼੍ਰੀ ਚੱਕਰ ਚੈਂਬਰਸ, ਵੈਂਕਟਰਾਮ ਰੈਡੀ ਮੰਤੂਰ, ਜੀ.ਐਨ. ਰੈਡੀ, ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ, ਵੇਦਰੁਮੁਦੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੀ. ਕਸ਼ਯਪ, ਉਚਿਤ ਸੇਠ, ਮਲਕ ਮਨੀਸ਼ ਭੱਟ, ਜਸਦੀਪ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ, ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੁਮਾਰ

ਚੌਰਸੀਆ, ਯੁਗਾਂਤਰ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ, ਕੁ. ਪਿੰਕੀ ਬੇਹਰਾ, ਰਿਜ਼ਵਾਨ ਅਹਿਮਦ, ਸ਼ਕੀਲ ਅਹਿਮਦ, ਅਮੀਰ ਕਲੀਮ, ਪਾਰਸ ਨਾਥ ਸਿੰਘ, ਜਤਿਨ ਆਨੰਦ ਦਿਵੇਦੀ, ਸੌਮਿਕ ਘੋਸਾਲ, ਰਮੇਸ਼ ਅਲੰਕੀ, ਕੁ. ਅਰੁਣਾ ਗੁਪਤਾ, ਸਈਅਦ ਅਹਿਮਦ ਨਕਵੀ, ਬੀ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈਡੀ, ਕੇ.ਅਰੋਹ, ਕੇ.ਕੇ. ਤਿਆਗੀ, ਇਫਤੇਖਾਰ ਅਹਿਮਦ, ਮਿਸ. ਗਰਿਮਾ ਤਿਆਗੀ, ਸਰਵਮ ਰਿਤਮ ਖਰੇ, ਵਿਕਾਸ ਚੰਦਰ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਵੀ.ਸੀ. ਸ਼ੁਕਲਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਰੀਲਨ, ਨਾਗਾ ਦੀਪਕ, ਐਸ਼ਵਰੀ ਵਿਕਰਮ, ਅਜੈ ਅਵਸਥੀ, ਅਨੰਤ ਨਰਾਇਣ ਐਮ.ਜੀ., ਸਿਧਾਰਥ ਰੀਲਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੌਤਮ, ਪੁਸ਼ਪਰਾਜ ਸਿੰਘ ਪਰਿਹਾਰ, ਪੁਸ਼ਪਰਾਜ ਸਿੰਘ ਪਰਿਹਾਰ, ਅਕਸ਼ੈ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡਾ, ਪ੍ਰਭਸਿਮਰ ਸਿੰਘ, ਅਮ੍ਰਿਤੇਸ਼ ਰਾਜ, ਨਿਤਿਸ਼ ਰਣ, ਤਾਏ ਮਨੁਨ ਰਣੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਪੀਯੂਸ਼ ਸਿੰਘ, ਅੰਸ਼ੁਮਨ ਸਿਨਹਾ, ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ, ਵਿਨੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਜੇ ਵਿਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ. ਪ੍ਰਗਿਆ ਸ਼ਰਮਾ, ਉਦਯਨ ਸਿਨਹਾ, ਕਰਨ ਤਲਵਾਰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੁਮੰਥ, ਸਿਧਾਂਤ ਬਕਸੀ, ਸੁਮੰਥ ਨੁਕਲਾ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.

ਵਿਸ਼ਾ - ਸੂਚੀ

I. ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ 2

II. ਤੱਥ 9

III. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 11

IV. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਲਾਂਕਣਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 20

V. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਤਰਕ 33

A. ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 35

B. ਕੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ 40

ਸੀ. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ ਤੋਂ ਪਰਖੀ ਗਈ 50

ਡੀ. ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ…… .57

VI. ਸਿੱਟੇ 63

1. ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਤੇਲੰਗਾਨਾ, ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ (ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ) ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ।

ਮੈਂ. ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

2. ਸੰਵਿਧਾਨ (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੰਸ਼ੋਧਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਾਰ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੁਨਰ-ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ (ਜੀਐਸਟੀ) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਘੀ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

3. ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਐਂਟਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। * ਵਿੱਚ ਟੀ.ਐਨ. ਕਲਿਆਣਾ ਮੰਡਪਮ ਅਸ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ*, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ "ਬਕਾਇਆ ਸ਼ਕਤੀ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ, ਐਂਟਰੀ 92C ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (88ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2004 ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਰਾਜ ਸੂਚੀ (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VIIਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II) ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 52 ਅਤੇ 54 ਦੁਆਰਾ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਟੈਕਸ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ** ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸੂਚੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਓਵਰਲੈਪ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਥਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। "ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ" (ਜਾਂ VIIth ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ, ਨਿਵੇਕਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਸੀ।

4. ਜੀਐਸਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚਾਲ ਵਿੱਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਬਜਟ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 2006-07 ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਜੀਐਸਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 2008-09 ਦੇ ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2009-10 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੀਤੀਗਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ 2009 ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ “ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਰਚਾ ਪੱਤਰ”, GST ਮਾਡਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ

ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ।

5. ਪਹਿਲੇ ਚਰਚਾ ਪੱਤਰ ਨੇ GST ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਰਾਜਾਂ ਕੋਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਰਾਜਾਂ ਕੋਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀਐਸਟੀ ਦੇ ਇਕਸਾਰ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੰਘੀ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

6. ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਜੀਐਸਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ "ਸੰਵਿਧਾਨ (ਇੱਕ ਸੌ ਅਤੇ ਪੰਦਰਵੀਂ ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2011" ਹੋਇਆ। ਉਸ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2014 ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ 2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਬਿੱਲ "ਸੰਵਿਧਾਨ (ਇੱਕ ਸੌ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016" ਬਣ ਗਿਆ।

7. ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਤੰਬਰ 2016 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਕੋਲ ਜੀਐਸਟੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਡਲ ਜੀਐਸਟੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਜੀਐਸਟੀ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਰਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ।"
ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

8. GST ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 246A ਦੁਆਰਾ, ਸੋਧ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ:

a ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ

ਬੀ. ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ;

c. ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

9. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਧਿਆਏ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XI ਦਾ I.

10. ਇਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ: ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 246-ਏ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਅੰਤਰ-ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੋਮੇਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਲਗਜ਼ਰੀ ਟੈਕਸ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਟੈਕਸ, ਆਦਿ), ਜਦਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਆਦਿ), ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਅਰਥਾਤ, GST - ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਰਟੀਕਲ 246-ਏ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਨ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਆਦਿ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜੂਏ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ), ਹਾਲਾਂਕਿ GST ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

11. ਆਰਟੀਕਲ 279-A ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “GST ਕੌਂਸਲ”) ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੰਤਰੀਵ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਲਸਫੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 279-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; (2) ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਜ GST ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; (4) ਇਸਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; (5) ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਐਸਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਮਾਡਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

12. ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 246 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 246-ਏ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

246A. ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ

(1) ਧਾਰਾ 246 ਅਤੇ 254 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਸਦ, ਅਤੇ, ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ, ਸੰਘ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(2) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ, ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ: ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਆਰਟੀਕਲ 279A ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (5) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 268-ਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 269 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 269-ਏ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

269A. ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ

(1) ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਪਲਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਗੁਡਜ਼ ਐਂਡ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ: ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ, ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ।

(2) ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੰਡੀ ਗਈ ਰਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ 246A ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ।
(4) ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 246A ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ।
(5) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ, ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਸੋਧ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 279-ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:
(1) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ (ਇੱਕ ਸੌ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਕਹਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ।
(2) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ:
- (ਏ) ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ..... ਚੇਅਰਪਰਸਨ;
- (ਅ) ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਿੱਤ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਕੇਂਦਰੀ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ..... ਮੈਂਬਰ;
- (c) ਵਿੱਤ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ .... ਮੈਂਬਰ।

(3) ਕਲਾਜ਼ (2) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਉਪ-ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਚੁਣਨਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
(4) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਪਰਿਸ਼ਦ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰੇਗੀ:
- (ਏ) ਯੂਨੀਅਨ, ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ, ਉਪਕਰ, ਅਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਜੋ ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ;
- (ਬੀ) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜੋ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ;
- (c) ਮਾਡਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਧਾਰਾ 269-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ।

(d) ਟਰਨਓਵਰ ਦੀ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ ਸੀਮਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;
(e) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬੈਂਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਲੋਰ ਦਰਾਂ ਸਮੇਤ ਦਰਾਂ;
(f) ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤ ਜਾਂ ਆਫ਼ਤ ਦੌਰਾਨ ਵਾਧੂ ਵਸੀਲੇ ਜੁਟਾਉਣ ਲਈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ ਜਾਂ ਦਰਾਂ;
(g) ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਅਸਾਮ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਮਨੀਪੁਰ, ਮੇਘਾਲਿਆ, ਮਿਜ਼ੋਰਮ, ਨਾਗਾਲੈਂਡ, ਸਿੱਕਮ, ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ; ਅਤੇ
(h) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
(5) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕੱਚੇ, ਹਾਈ-ਸਪੀਡ ਡੀਜ਼ਲ, ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਿਟ (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ, ਅਤੇ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਟਰਬਾਈਨ ਫਿਊਲ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
(6) ਇਸ ਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਾਲੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇਕਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(7) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ।
(8) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ।
(9) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਹਰ ਫੈਸਲਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:
- (ਏ) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵੋਟ ਕੁੱਲ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ
- (ਬੀ) ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
(10) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:
- (ਏ) ਕੌਂਸਿਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ; ਜਾਂ

- (ਬੀ) ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ; ਜਾਂ
- (c) ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।
(11) ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗੀ:
- (ਏ) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ; ਜਾਂ
- (ਅ) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ; ਜਾਂ
- (c) ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ,
ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਵਾਧੂ ਸੋਧਾਂ
13. ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (12A), (26-A), ਅਤੇ (26-B) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VIIਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਹੈ:
ਸੂਚੀ I (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ, ਐਂਟਰੀ 84 ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:
"84. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ, ਅਰਥਾਤ:
- (a) ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕੱਚਾ;
- (ਬੀ) ਹਾਈ-ਸਪੀਡ ਡੀਜ਼ਲ;
- (c) ਮੋਟਰ ਆਤਮਾ (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ);
- (ਡੀ) ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ;
- (e) ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਟਰਬਾਈਨ ਬਾਲਣ; ਅਤੇ
- (f) ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਉਤਪਾਦ।"
ਐਂਟਰੀਆਂ 92 ਅਤੇ 92C (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਂਟਰੀ 52 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 54 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਐਂਟਰੀ 54 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:
"54. ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਰੂਡ, ਹਾਈ-ਸਪੀਡ ਡੀਜ਼ਲ, ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਿਟ (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ, ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਟਰਬਾਈਨ ਫਿਊਲ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਪਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ।
ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"19. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ।
ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:
"20. (1) ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੇਤ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਐਕਟ), ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਮੇਤ, ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਪਯੁਕਤ ਹੋਣਾ:
ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਹੁਕਮ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
II. ਤੱਥ
14. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੈਚ ਹਨ। ਇੱਕ ਬੈਚ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੈਟ

ਸੋਧ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 17.06.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 13 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਾਨੀ ਇੱਕ ਸਾਲ। ਸੋਧ 16.09.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ 02.12.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੈਟ ਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਮਾਇਨਿਆਂ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ

ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਤ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ 01.07.2017 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸਨ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਟ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 15.04.2017 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ 15.04.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਨ।

16. ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2018, 06.04 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2003 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 84ਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। .2018 ਪਰ 01.04.2006 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, "ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਫੋਰਮ ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਉੱਚ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕੇ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਾਊਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੋਧ ਨੂੰ 01.07.2017 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ।

III. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

17. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਦਾਤਾਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ (ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ.) ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ 16.09.2016 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੰਘ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਸੰਵਿਧਾਨ

ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ - ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ, ਸੈਂਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼, ਅਤੇ ਵੈਲਯੂ-ਐਡਡ ਟੈਕਸ - ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਨ। ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮੂਲ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਸੋਧਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁੱਲ-ਵਰਤਿਤ ਟੈਕਸ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਮਿਆਦ, "ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ" ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਲਡ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸੰਸਥਾ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕੌਂਸਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ") 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਘੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੋਧ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੰਘ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਭਾਰ ਹੈ। ਸੰਤੁਲਨ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

19. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਲਗਭਗ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਸੂਲ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ (ਸੂਚੀ I) ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 84 ਅਤੇ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ 54 ਅਤੇ 62 ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ

ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 246A। ਆਰਟੀਕਲ 246A ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 246 ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੂਚੀ I ਅਤੇ II ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 254, ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ (ਸੂਚੀ III) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਹੱਲ (ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ)।

20. ਧਾਰਾ 246A ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੋਲ ਸੰਘ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 246A(2) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਓਵਰਰਾਈਡ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪਬੰਧ ਆਰਟੀਕਲ 269A ਹੈ, ਜੋ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ GST ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ। ਅਨੁਛੇਦ 269A ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਰਟੀਕਲ 279A GST ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਲਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

21. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਰਟੀਕਲ 366[12(A)] ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ GST ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ "ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।" ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ

ਕਾਨੂੰਨ ਸੋਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣੇ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, "ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ" ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਅਪਣਾਉਣ ਸਮੇਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੁਕਸ ਸਮੇਤ, ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ।

22. ਸੋਧ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਕਨੂੰਨ — ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ”) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

23. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ 17.06.2017 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਵੈਟ ਐਕਟ 30.06.2017 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 02.12.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 30.06.2017 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵ, ਸਟੇਟ ਵੈਟ ਐਕਟ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 174 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਟੇਟ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਹ ਚੱਲ ਰਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

24. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਫੈਸਲੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ "ਸੋਧ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਸੀਮਤ ਆਯਾਤ ਹੈ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ ਬਨਾਮ UOI (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ") ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ") ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ। ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ

ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 213 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਘ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਨੂੰ ਆਰਟੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 123 ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

25. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜਨਪਦ ਸਭਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ") ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਵੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਸੀ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ, ਕਿ "ਸੋਧ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਚਤ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ - ਬੇਲੋੜੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ।

26. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ - ਭਾਵ, ਉਹ ਸਪੇਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ (ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ) ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਐਕਟ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

27. ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਰ.ਕੇ. ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਸਦਨ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੰਸਦ, ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੰਸਦ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਸੀਮਤ ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੋਧ, ਜੋ ਕਿ 02.12.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਪਸ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜੋ ਕਿ 17.06.2017 ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤੋਂ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ

ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ *ਫਿਊਚਰਸਟ ਡੇ ਲਾਸਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਿੰਦਲ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਲਿਮਟਿਡ* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ 15.04.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “CGST ਐਕਟ”) 01.07.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਸਟੇਟ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 10% ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।

28. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵਸਤੂ ਹੈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੀਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸੀਮਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਭਾਵ, ਰਾਜ ਵੈਟ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਭਾਵ,

ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੋ ਕਿ 30 ਜੂਨ 2017 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ, ਭਾਵ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੰਘ, ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਰੋਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਸੋਧਾਂ ਵਾਂਗ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚੀ 54 ਅਤੇ 62 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ UOI ਅਤੇ Anr ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। v. ਮੋਹਿਤ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ।

29. ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਬਿੱਲ ਦੇ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਿੱਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

30. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਭਾਗ ਡੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ (ਸੁਪਰਾ), ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

31. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "MVAT ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੀ ਸੋਧ ਸੋਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 1 ਜੁਲਾਈ 2017 ਨੂੰ ਜੀਐਸਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੇਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 174 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

32. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ MVAT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26(6A) ਅਤੇ 26(6B) ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 2017 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ

ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਸਿਰਫ 10% ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਜਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਆਪਹੁਦਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਅੰਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੋਧ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 2017 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲੋੜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਰਥਾਤ ਅਨੰਤ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ; ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਡੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਰੋਕਥਾਮ), ਬੰਬਈ; ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ; ਤਿਰੁਮਾਲੀ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ; ਨੀਨਾ ਅਨੇਜਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਲਿਮਿਟੇਡ।

33. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਏ. ਹਾਜੀ ਅਬਦੁਲ ਸ਼ਕੂਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਹਾਜੀ ਅਬਦੁਲ ਸ਼ਕੂਰ") ਨੇ 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਕਟ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੈਸਟ ਰਾਮਨਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਬਨਾਮ ਮੰਗੀਲਾਲ ਪਿੰਡਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੋਧਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ।

34. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 84ਏ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ

ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਅੰਤਮ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਫਤਲਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮਫਤਲਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼") ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੱਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਨੁਚਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 84A ਨਵਾਂ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਮ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਜਨਤਾ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬੋਝ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 84A ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਫੰਡ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਆਏ ਨਾ ਜਾਣ।

35. ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 84A ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 61(ਬੀ), 62, 63(ਬੀ), 64, 65, 66, 67, 92, 94, 96, 106, 107, 108, 109, 110, ਅਤੇ 136 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ 12 ਜਾਂ 30 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਲਈ।

IV. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਲਾਂਕਣਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

36. ਸ੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਗਣੇਸ਼, ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਨੀ, ਸ੍ਰੀ ਸੋਪਾਰਕਰ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਜੀਤ ਘੋਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੰਗਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਸੋਧਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚਾ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਪਡੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

37. ਉਹ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 243ZF ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਗ IXA ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸਿਰਫ ਸੋਧ

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 243ZF ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਛੋਟਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

38. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

39. ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 84A ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ।

40. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁੰਦਰਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਦਿਵਾਸੀ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਸੁੰਦਰਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲਾ") ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 243ZF ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ, ਪੈਰਾ ਵਿਖੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

“...ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ (ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਭਾਗ IX-A ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਭਾਗ IX-A ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। "

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 243ZF ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਸੁੰਦਰਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲੇ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ

ਇਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਦੇਸ਼ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 243ZF ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IX-A ਨੂੰ ਵੀ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਵੀ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, CAA ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 243ZF ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁੰਦਰਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਗ III ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ 'ਆਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ' ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, CAA ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ।

40. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਸੋਧ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪਾਠਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੋਂ ਅੰਤਮ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘਟਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਅਸੰਗਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 'ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਅਸੰਗਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਚਣ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ 'ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ' ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਜਿਵੇਂ ਹੈ' ਜਾਂ 'ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ' ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੱਕ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਰ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

41. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਸੀਏਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 'ਕਿਊਰੇਟਿਵ ਲੈਜਿਸਲੇਟਿਵ ਐਕਸ਼ਨ' ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਾਲਾ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇਕਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ VKC ਫੁਟਸਟੈਪਸ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਘਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸਦਭਾਵਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ, ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ ਰਾਜ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਸਵੀਪ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। GST ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

42. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਉਪਚਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜੀਵਨ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਲਸਨ।

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗ੍ਰੰਡਨੋਰਮ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 245 ਅਤੇ 246 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀ. ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 368. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਸ਼ਾਇਦ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 368, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ 'ਇਤਫਾਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ' ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ (ਆਰ. ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ "ਸੋਧ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਪਚਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੀਐਸਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲੇਵੀ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਉਲਟ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

43. ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ । ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 (ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ, ਇੰਦਰਾਜ਼ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਜਾਂ III ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 258 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਟੀਕਲ 258A ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਹਨ।

44. ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੈਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਧਾਰਾ 246ਏ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਧਾਰਾ 246A ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲੇਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਆਰਟੀਕਲ 246A ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। GST ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

45. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ' ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸੋਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, 15.09.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

46. ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਏਪੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 31.12.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਇਲਸੀਮਾ ਅਲਕਲੀਜ਼ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਏਪੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। 2001 ਦੇ ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ.ਪੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.03.2017 ਨੂੰ 29.03.2017 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 16.09.2016 ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਲੋਕਲ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ, 2001 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਏਪੀ ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜੀਓਐਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੰਬਰ 45 ਮਿਤੀ 01.06.2016।

47. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ 'ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ 2001 ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ AP ਟੈਕਸ ਸੋਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸੋਧ ਅਧੀਨ।

48. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਉੱਤੇ ਏਪੀ ਟੈਕਸ, 2001 ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਵੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਉੱਤੇ ਏਪੀ ਟੈਕਸ, 2001, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31.12.2007 ਤੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਨੂੰ 01.06.2016 ਨੂੰ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਏ.ਪੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ. ਇੱਕ ਬਾਅਦ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

49. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਟੈਕਸ ਆਨ ਐਂਟਰੀ ਔਫ ਗੁਡਜ਼ ਇਨ ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 6, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਰਿਟਰਨ, ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਨਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ' ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਐਕਟ, 2001 ਵਿੱਚ

ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 4 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ 6 ਸਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਵੀ. ਨਰਸਿਮਹਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਐਮ.ਵੀ. ਨਰਸਿਮਹਨ"), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਅਗਲੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ. ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ:

(i) ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਨ;

(ii) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਐਕਟ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਹਨ;

(iii) ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਜੇਕਰ ਅਗਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ;

(iv) ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

50। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਮ.ਵੀ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਰਸਿਮਹਨ (ਸੁਪਰਾ) ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਟੈਕਸ, 2001 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮੁੱਚੀ ਮੰਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

51. ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਰਾਦਾ ਪੁਰਾਣੇ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ SGST ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੀਐਸਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 16.09.2016 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਾਂ ਕੋਲ 101ਵੇਂ CAA ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ 101ਵੇਂ CAA ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 19 ਅਨੁਛੇਦ 243ZT ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਵਿਪੁਲਭਾਈ ਐਮ. ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਮਿਲਕ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, “ਵਿਪੁਲਭਾਈ”) ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 243ZT ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ”

52. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ 7ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਇੱਕ "ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ" ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਕੋਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਵੈਧ ਸੋਧ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਮਾਲ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਸੀ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2017 ("TGST ਐਕਟ") ਦੇ S.174(1)(i) ਦੁਆਰਾ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 7ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦਾ 54। 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸੰਵਿਧਾਨ 122ਵੀਂ ਸੋਧ ਬਿੱਲ, 2014 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦੀ ਸਿਲੈਕਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 22.07.2015 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ।

53. ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਰਾਜ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

54. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 17.06.2017 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ 17.06.2017 ਤੋਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਸੋਧ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਜ ਸੋਧ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠੀਆਂ ਹਨ।

55. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਤੁਰੰਤ ਹੈ. ਇਹ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵ, ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਆਰਟੀਕਲ 243ZF ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਬੋਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ")। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(2) ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

56. ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤਿੱਖੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ 'ਸੋਧਣ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਟਰਮੀਨਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੈ। 16.09.2016 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 17.06.2017 ਤੱਕ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 246(3) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਣਸੋਧਿਤ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ 'ਸੋਧ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 17.06.2017 ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, 'ਸੋਧ' ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। 'ਜਦ ਤੱਕ' ਸ਼ਬਦ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ:

ਏ. ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

ਬੀ. ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

c. ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 15.09.2017।

57. 'ਸੋਧ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ 101ਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੋਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਚੁਣਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਉਪਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 17.06.2017, ਜਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ

ਦੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। , 02.12.2017.
58. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ, 2005, ਨੂੰ TGST ਐਕਟ, 2017 ਦੀ ਧਾਰਾ 174(1)(i) ਦੁਆਰਾ 01.07.2017 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 174(1) 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 02.12.2017 ਦੀ TVAT ਸੋਧ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

59. ਆਰਟੀਕਲ 246A ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲੇਵੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 246A ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 246(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਛੇਦ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 246ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 246(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

60. ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 246ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 246(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਸਿਰਫ ਛੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ।
61. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਟ ਐਕਟ, 2002, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਆਰਟੀਕਲ 246A ਦਾ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ GST ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ" 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਪਿਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ

246A ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਕੰਸ਼ "ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ" ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

62. ਅੱਗੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਐਸਟੀ "ਸਪਲਾਈ" 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। 101ਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪਲਾਈ ਨਵੀਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਸਪਲਾਈ" ਨੂੰ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਤਪਾਦਨ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੀਐਸਟੀ ਦੇ ਵਸੂਲੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ GST ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ, ਨਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ।

63. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 367 ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੋ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ: ਇੱਕ 101ਵੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2016 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਐਮਵੀਏਟੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। 101ਵੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਾਣੇ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵੀ।

64. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਏਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ/ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਐਸਟੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਐਸਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਲਾਈਨਿੰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਬਚਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਕੋਲ ਅਯੋਗ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਤ ਸੋਧ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

65. ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਗੁਜਰਾਤ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 84A ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2018 ਦੁਆਰਾ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2003 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 06.04.2018, ਪਰ 01.04.2006 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ. ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੇਠਲੇ ਫੋਰਮ ਨੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਉੱਚ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕੇ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

66. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84ਏ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ CAA ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ 16.09.2016 ਤੋਂ ਜਾਂ 01.07.2017 ਨੂੰ GST ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਤ ਸ਼ੈਲਫ ਲਾਈਫ ਸੀ। , ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84A 06.04.2018 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ।

67. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84ਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਡੀਲਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 01.04.2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

68. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਲਈ ਅਸੀਮਿਤ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਫਤਲਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਸੁਪਰਾ)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਫੰਡ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਬੇਅਸਰ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।

69. ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਅਨੁਸਾਰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ 6 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ/ਮੁਲਾਂਕਣ/ਸੋਧਣ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ w.e.f. 1.4.2006 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੋਰ ਵੀ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ।

V. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਤਰਕ

70. ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਬੈਚ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਟੇਟ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 32 ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧ ਦੇ

ਕਾਰਨ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ (ਅਰਥਾਤ, ਛੇ ਸਾਲ ਤੱਕ) ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

71. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ 01.07.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਵੈਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 16.09.2016 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੈਟ ਐਕਟ (ਇਸ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਉਪਬੰਧ, ਧਾਰਾ 84A, ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੋ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਏ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ। .

ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਬੈਚ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ MVAT ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਸਨ। MVAT 01.03.2005 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 101ਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਐਕਟ (CAA) 16.09.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ CAA ਦੁਆਰਾ, ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਛੇ ਮਾਲਾਂ ਲਈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ MVAT ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6A, 6B, ਅਤੇ 6C ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 10% ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ MVAT ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਦਾ 10% ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

A. ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

72. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸੋਧ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਨੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54, ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਵੈਟ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਰਥਾਤ, 16.09.2016। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੀਮਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਤਫਾਕਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

73. ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਤਿੰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ, ਭਾਵ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ)। ਤੀਜਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਸ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਈ ਸੈਂਕੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਧਾਰਾ 19 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਬੱਚਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੂਲ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੋਧ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ (ਅਰਥਾਤ, ਪੂਰਵ-ਸੋਧ) ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ-ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ

ਧਾਰਾ 19 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਰਾਜ-ਅਤੇ ਸੰਸਦ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
74. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਵਿਪੁਲਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਵੀ ਉਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੋਧੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।

75. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ? ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 368 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ 1971 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ 25ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਸੀ। ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਾ 368 ਨੂੰ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 368(2) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਸੋਧ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਰਟੀਕਲ 368 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ ਜੋ ਮਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ।

76. ਆਰਟੀਕਲ 368 ਦੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਿਣਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕੇਸ਼ਵਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਕੇਸ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ (13 ਜੱਜਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਘਟਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੇਅੰਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ "ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ" ਜਾਂ "ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ" ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ

77. ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਐਕਟ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਉੱਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ, ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

78. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਮਰਹੂਮ ਐਚ.ਐਮ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੇਰਵਾਈ:

“ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹਸਤੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਜਾਂ ਸਰਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਠਕ ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 368 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਧੂ ਲੋੜ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

79. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਏਕੇ ਰਾਏ (ਸੁਪਰਾ) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 44ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(2) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 245 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 245 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹੀ ਅੰਗ, ਅਰਥਾਤ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 245 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਾਵਰ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਪਾਓ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਵ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ 368(1) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਗ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੋਧ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਦ ਲਈ 44ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ.

80. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਨਾ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਰਟੀਕਲ 243ZF, ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 243ZT, ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਪੁਲਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਨ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 19। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਯੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 101ਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧਿਆ ਸੀ।

81. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 20 (ਜੋ ਕਿ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ) ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"20. (1) ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੇਤ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਐਕਟ), ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਮੇਤ, ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਹੋਵੇ।"

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

82. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਆਈਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

83. ਸੋਧ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ 20 ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਣ ਲਈ। ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੈ। ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

B. ਕੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ

84. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਨੂੰ *ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“143(2) ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਉਪਕਰ, ਜਾਂ ਫੀਸ ਜੋ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸੂਬੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। , ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਜਾਂ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਉਨੀ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ, ਡਿਊਟੀਆਂ, ਉਪਕਰਾਂ, ਜਾਂ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਫੈਡਰਲ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਫੈਡਰਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

85. ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਫੈਡਰਲ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ। ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਇਸਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਹ ਇਸ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ 1920 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮੰਨ ਲਓ, ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1937 ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਵਿੱਚ 'ਲੱਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 143(2) ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1) ਕਿ ਟੈਕਸ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; (2) ਕਿ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਰਹੇਗੀ; ਅਤੇ (3) ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਉਹੀ ਟੈਕਸ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

86. ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿੰਥੇਟਿਕਸ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

“[...] ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 246 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੌੜਾ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਓਵਰਰਾਈਡ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ..."

87. ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਬਿਮੋਲੰਗਸ਼ੂ ਰਾਏ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ., ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"23. ਧਾਰਾ 246 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ 'ਗਿਣਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ' ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ III ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

24. ਆਰਟੀਕਲ 246 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਅਨੁਛੇਦ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਆਰਟੀਕਲ 3 ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਰਾਜ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

25. ਆਰਟੀਕਲ 326, ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਵੇਲੇ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਧਾਰਾ 326 ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੋਟਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ

ਪਾਠ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 246 ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਆਰਟੀਕਲ 2, 3, 11, 15(5), 22(7), 32(3), 33, 34, ਵੀ ਵੇਖੋ। 59(3), 70, 71(3), ਅਤੇ 98(2)। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਲੇਖ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

26. ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

27. ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

28. ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ: (i) ਸੰਘ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ; (ii) ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੂ.ਐਸ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; (iii) ਬਕਾਇਆ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; (iv) ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਆਮ ਐਂਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ (v) ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

29. ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

88. ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 243ZE ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ 73ਵੀਂ ਅਤੇ 74ਵੀਂ ਸੋਧਾਂ, ਜੋ ਕਿ 24.04.1993 ਅਤੇ 01.06.1993 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ - ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮਹੂਰੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਖੇਤਰ। ਧਾਰਾ 243ZF ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 243ZF ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"40. ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਬੀ.ਡੀ.ਏ. ਐਕਟ ਜਾਂ ਬੀ.ਡੀ.ਏ.

ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IX-ਏ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਛੇਦ 243-ZF ਅਜਿਹੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 1-6-1993 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IX-A ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

41. ਅਨੁਛੇਦ 243-ZF ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IX-A ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ; ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਲੰਘਣਾ ਭਾਗ IX-A ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

42. ਧਾਰਾ 243-ZF ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ਼ 'ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਭਾਗ IX-A ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਰਥ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 243-ਪੀ(ਈ) ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 243-ਕਿਊ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਨੁਛੇਦ 243-ZF ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਟੀਕਲ 243-ZF ਦਾ BDA ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੀ.ਡੀ.ਏ. ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ...”

ਇਹ ਭਾਗ IX-A ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਅਸੰਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧ 1-6-1993 ਤੋਂ ਵੀ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 243-ZF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੀ.ਡੀ.ਏ. ਐਕਟ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

45. ਭਾਗ IX-A ਨਗਰਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕਸਾਰ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਆਯੋਜਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਗ IX-A ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਭਾਗ IX-A ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਵਿਪਰੀਤ ਸਨ, ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਭਾਗ IX-A ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 243-ZF ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਹਿਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਆਉਟ ਬਣਾ ਕੇ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ/ਘਰ/ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

89. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 97ਵੀਂ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੋ ਕਿ 12.01.2012 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਜਮਹੂਰੀ, ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਈ ਨਵੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ IX-B ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਆਰਟੀਕਲ 243-ZT, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਪੁਲਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਧਾਰਾ 243-ZT ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

90. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਲਈ.

ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਵਿਪੁਲਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਿਆਉਣ ਤੱਕ

ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਉਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। 101ਵੀਂ ਸੋਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਿਆ। ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਆਰਟੀਕਲ 245 ਅਤੇ 246, ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਵੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ, ਧਾਰਾ 246A ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਸੰਕਲਪ ਸੀ।

91. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ - ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰਾਜ ਹਨ - ਨੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਜੀਐਸਟੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲਚਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, *ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਵਿਪੁਲਭਾਈ* (ਸੁਪਰਾ), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਬੋਂਦੂ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ *ਵਿਪੁਲਭਾਈ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਬੱਚਤ ਜਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

92. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਐਂਟਰੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 54 ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਦੇ 84...

93. ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਰਟੀਕਲ 246A, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸਿਰਫ GST ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। GST ਕੌਂਸਲ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਣਾਈ ਗਈ

ਜਾਪਦੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 246ਏ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ), ਫਿਰ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਸਰੋਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ (ਧਾਰਾ 246A ਦੇ ਨਾਲ) ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਐਂਟਰੀ 92 ਸੀ ਵੀ, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਤੱਤ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਐਂਟਰੀ 97 ਅਜੇ ਵੀ, ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ “ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ” ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ “ਸੰਸਦ”; ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ 16.09.2016 ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕਸਾਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 246ਏ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

94. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 245 ਅਤੇ 246 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

94 ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 245 ਅਤੇ 246 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 84 ਅਤੇ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। —ਭਾਵ, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ-ਮੰਡਲ—ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 246A ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ "ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ" ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਜੀ.ਐੱਸ.ਟੀ. ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ।

95. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 246A ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੀਐਸਟੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 246ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ - ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੁਬਿਧਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 246A ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। 01.07.2017 ਤੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਵਾਕੰਸ਼ "ਸੋਧ" ਜਾਂ "ਰੱਦ" ਵਿਧਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧ ਵਾਧੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

96. 'ਸੋਧ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ, ਕੁਝ ਜੋੜਨ, ਮਿਟਾਉਣ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਐਕਟ, ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥ ਅਈਅਰ ਦੇ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ:

"ਸੋਧ / ਰੱਦ. ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਮਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਿਟਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਗਵਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ UOI, AIR 1988 SC 740, 746.

ਸੋਧ. ਫ੍ਰੈਂਚ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣਾ'; 'ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਣ ਲਈ।' ਕੁਝ ਜੋੜ, ਭੁੱਲ, ਜਾਂ ਬਦਲ ਦੁਆਰਾ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ [ਪ੍ਰਾਥਨਾ, ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ (1882 ਦਾ 4)]।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 368 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਸੋਧਣ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ [ਸ਼ੰਕਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ UOI, AIR 1951 SC 458]। ਸ਼ਬਦ 'ਸੋਧ' ਦਾ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਪਰ ਆਰਟੀਕਲ 368 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 368 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਧ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 368 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੋਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 'ਸੋਧ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, ਮੈਡ ਐਲਜੇ: QD (1961-1965) Vol II C 1204 -1205; (1965) 1 SCJ 377; (1965) 1 ਮੈਡ ਐਲਜੇ (ਐਸਸੀ) 57; ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 845]।

96. ਸ਼ਬਦ ਸੋਧ, ਸੋਧ, ਸੁਧਾਰ, ਸੁਧਾਰ, ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਸਾਰੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

- ਸਹੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਰ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰੂਫ ਸ਼ੀਟਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ।
- ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ।
- Emend ਸੋਧ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ।

- ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ।

ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਧ, ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਸੰਦਰਭਾਂ (ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 SC 845, 854) ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ, ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਲਕੱਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(2) ਵਿੱਚ "ਸੋਧਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: "ਜੋੜ, ਬਦਲ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ" (ਦੇਵਰਾਜਿਨ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਸਤਿਆਧਿਆਨ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਕੈਲ 119)।

97. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਧਾਰਾ 246A ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ (ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 143(3)) "ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।" ਇਹ ਸੀਮਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਸਾਲ, ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਜੀਐਸਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ) ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

C. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ ਤੋਂ ਟੈਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ

98. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ 2017 ਨੂੰ ਸੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਮੂਲ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਸੀ। 2 ਜੁਲਾਈ 2017 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ "ਵਾਪਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਸਥਾਈਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਂਗ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੈ। ਏ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

“[...] ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ, ਬਰਾਬਰ, ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਦੋਵੇਂ ਬਰਾਬਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

99. ਵਿੱਚ ਆਰ.ਕੇ. ਗਰਗ ਆਦਿ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਟੀਕਲ 123 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

100. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਂਗ ਬੰਧਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਬਣਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਉਹ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਆਸ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨ ਜਾਂ ਸਦਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲੀਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਸਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਦੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ

ਬੰਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। 5 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ:
“ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ' ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਧਾਰਾ 213 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 2 ਦੇ ਸਬ-ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਵਿੱਚ 'ਸ਼ੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁੜ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 'ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ'। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ੈਲਫ ਲਾਈਫ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
ਫਿਰ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
31. ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਰਾਜਪਾਲ, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਨੁਛੇਦ 163 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਧਾਰਾ 245 ਅਤੇ 246 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵੰਡੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ (ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਅਧੀਨ) ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ (ਧਾਰਾ 213 ਦੇ ਅਧੀਨ) ਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮੁੜ-ਸੈਂਬਲਿੰਗ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ

ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪੈਨੋਪਲੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 213(2)(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇਗਾ। ਅਨੁਛੇਦ 213(2)(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਹੈ; ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ (i) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੰਤਰੀਵ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਤਰਕ; (ii) ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (iii) ਕੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

32. ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਧਾਰਾ 213(2) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 'ਤੇ ਹੈ

ਸਦਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਧਾਰਾ 213(2)(ਏ) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 213 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਫਿਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਆਰਟੀਕਲ 213(2) ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਮੀਕਰਨ ਹਨ ਜੋ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਾਂਗ 'ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ', ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁੜ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਤੇ 'ਤੇ 'ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ'। ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੇ. ਧਾਰਾ 213 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, 'ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਸਹੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ', ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਰਥ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਤਾਕਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 213 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਇੱਕੋ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ...' ਉਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। - ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਈ 'ਸਮਾਨ ਬਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸੈੱਟ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਡੀਮਿੰਗ ਫਿਕਸ਼ਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 213(2)(ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਉਸਾਰੀਆਂ ਹਨ. "ਚਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ,

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਅਰਥ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਸ਼ੈੱਲ ਸੀਜ਼ ਟੂ ਓਪਰੇਟ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਦੂਜੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਚੌੜਾ ਹੈ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 213 ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਚਤ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮਤੇ 'ਤੇ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਚਤ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ "ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ" ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"ਭੁਪੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬੋਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ..."

ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਚੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ (ਜਿੱਥੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ); ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਸਦੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਈਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਨਾ S.R. ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਮਾਈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਸੱਤਾ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਲਪਨਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੋਇਆ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ...

ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ. ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਪੈਟਰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

102. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 17.06.2016 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25.05.2017 ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸਨੂੰ 01.07.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਤ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ

ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੈਟ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

103. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਜੀ ਅਬਦੁਲ ਸ਼ੁਕੂਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ:

“ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 1963 ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 1952 ਦੇ ਐਕਟ LII ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਵਿੱਚ ਛਿੱਲ ਅਤੇ ਛਿੱਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਛਿਲਕਿਆਂ ਅਤੇ ਛਿੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ । ਦੇ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 92ਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ...

ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 54, ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 92A ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਲੇਖ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਲੇਖ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ A, ਰਾਜ X ਵਿੱਚ, ਰਾਜ Y ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ 'ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਰਾਜ ਵੇਖੋ- ਕੋਚੀਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜੂ ਨਟ ਫੈਕਟਰੀ (ਪੰਨਾ 70 'ਤੇ ਸੁਪਰਾ)।

ਰਾਜ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਤੋਂ 304 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੀਤ ਅਸੀਂ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਖਾਲਾਂ ਅਤੇ ਛਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1 ਅਗਸਤ 1957 ਤੱਕ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੱਚੀਆਂ ਛਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਛਿੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸੀ। 3 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਪਏ ਜਾਂ 19/16 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਅਗਸਤ, 1957 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

104. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਯਾ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: “ਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਟਿਕਾਊ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।"

105. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ (17.06.2016) ਤੱਕ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ਼ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਰਾਜ GST ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ GST ਐਕਟ (01.07.2017 ਨੂੰ) ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਐਂਟਰੀ (ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54) ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

106. ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 174) ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ (ਜੋ 02.12.2017 ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ) ਰਾਜ ਜੀਐਸਟੀ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਚਲੀ ਗਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਤੀਜੇ "ਅਟੱਲ ਨਹੀਂ" ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

107. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ, ਜਿਸਨੇ ਸਥਾਨਕ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੈਧ ਹਨ।

ਡੀ. ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ

108. ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 23 ਦਸੰਬਰ 2009 ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2006-07 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(3)(b)(ii) ਅਤੇ 11(3)(b)(iii) ਦੇ ਹਰੇਕ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਠ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਭਾਵ, ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ, ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਅੱਠ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੇਪ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 18 ਜਨਵਰੀ, 2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਵੈਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦਕਿ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 11(3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। , ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11(3)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਧਾਰਾ 11(3) ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। (ਬੀ) ਵੈਟ ਐਕਟ ਦਾ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੈਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਾਰਚ 2018 ਵਿੱਚ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

109. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ (ਇੱਕ ਸੌ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016, ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ। 20 ਸਤੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ, ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। 1 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਨੂੰ, ਦੋ ਵਿਧਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਗੁਜਰਾਤ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2017, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ, 2017, ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਸਪਲਾਈਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਏ। . ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2017, ਜੋ ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2003 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 22 ਸਤੰਬਰ, 2017 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, 18

ਜਨਵਰੀ, 2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

110. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2008-09 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਰਮ 503 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 3/6 ਨਵੰਬਰ, 2017 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਵਿੱਚ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(3)(b)(ii) ਅਤੇ 11(3)(b)(iii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਅੱਠ ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਲਈ 30 ਮਾਰਚ, 2013 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 22 ਸਤੰਬਰ 2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

111. ਵੈਟ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2018 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 84A ਨੂੰ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਤੋਂ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 75 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 18 ਜਨਵਰੀ, 2013 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਿਆਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਯਾਨੀ 22 ਸਤੰਬਰ, 2017 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। , 1 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ, ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 84ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮਾਰਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2008-09 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30, 2013. ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, 30 ਮਾਰਚ, 2013, ਜੋ ਕਿ 30 ਮਾਰਚ, 2016 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ , ਨਵੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਧਾਰਾ 84A ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੋਧ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਧ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਰੋਚ ਬੋਰੋ ਮਿਉਂਸੀਪਲਿਟੀ, ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਆਫ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਮਸ਼ੀਨ ਟੂਲਸ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਉਜਾਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, ਅਤੇ ਕਈ। ਹੋਰ, ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ:

"... 1910 ਐਕਟ ਅਤੇ 1948 ਐਕਟ ਦੋਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 372 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵੈਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ...

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮ ਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "(ਟੀ) ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੋ ਕਿ 2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਨੂੰ ਜੀਐਸਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਫਰਵਰੀ 2018 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਧਾਰਾ 246ਏ ਵਿੱਚ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੋਹਿਤ ਮਿਨਰਲ ਪ੍ਰਾ. Ltd. ਕਿ:

"ਆਰਟੀਕਲ 246A ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।' ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (ਇੱਕ

ਸੌ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ, ਸਰਚਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਉਪਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੈੱਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਬੇਕਾਰ ਸਨ। 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ (ਲੇਵੀ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 2017 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। MVAT ਐਕਟ, 2002, ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 26 ਵਿੱਚ

ਸੈਕਸ਼ਨ 6(A), 6(B), ਅਤੇ 6(C) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ 10% ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ *ਅੰਸ਼ੁਲ ਇਮਪੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਅੰਸ਼ੁਲ ਇਮਪੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ") ਵਿੱਚ ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਨੇ 2011 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ, 6 ਮਾਰਚ, 2019 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, 2019 ਦਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ VI। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅੰਸ਼ੁਲ ਇਮਪੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਜੁਲਾਈ, 2019 ਨੂੰ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ (ਲੇਵੀ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 2019 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ MVAT ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 26(6C) ਦੀ ਉਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 2017 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲੋੜਾਂ . ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

“ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਜਾਂ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ

ਜੋ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਰਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਪਚਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹੀ ਉਪਾਅ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਸੋਧ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ (ਅਰਥਾਤ, 9 ਜੁਲਾਈ, 2019), ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੈਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 1 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ GST ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

VI. ਸਿੱਟਾ

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ:

(i) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (101ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 246A, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ii) ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਸੂਚੀ I ਅਤੇ ਸੂਚੀ II (ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ) ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 246A ਦੋਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਜਾਂ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਹੱਦ

ਤੱਕ ਉਹ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(iii) ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ 101ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਖਲਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(iv) 1 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵੈਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ (ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

117. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ (ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2730-2733/2023 ਅਤੇ SLP (ਸੀ) ਨੰ. 7776/2023) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ। ਲਾਗਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੈੱਡਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate